

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și strălătatate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cențuri v. a. sau 15 bani rom.

Magistrate, comune-mari.

Magistratele în țările ungurești n'au avut și nu au nici astăzi numai misiunea de a administra o comunitate. Ele au avut misiunea de a forma centre naționale în contra naționalității române. Aceasta mai cu seamă în Transilvania.

Nu era de ajuns, că românimea în părțile transilvane era încâtușată și trântită la pământ. Era temută și din pozițiunea aceasta nu de învidiat.

De aceea elementele care se temeau de dinsa căutau necurmat după mijloace noi și așa o împrejmuiău de toate părțile cu pedeci și cu poveri, ca nu cumva să esc din cătuși și să se ridice în picioare.

Nu e vorba, așa erau timpurile. Așa se pricepea atunci a răspândi cultura spre Orient.

Însă cătușile cădură, românimea s'a ridicat în picioare, trebuie însă să constatăm adevărul, nu din vina aceluia ce o încâtușară și o trântiră la pământ. Spre „onoarea“ lor „cavalerescă“ fie țin: numai putere dacă ar fi, aceea cărora succese în trecut a aduce românimea în starea în care a fost, bucuros ar aduce-o și astăzi în aceeași stare.

Cu toată sfeala ce o au de lumea din afară, dară silința 'și-o dau și acum ca pe Români să-i facă ce au fost înainte de 1848, ba și mai mult, să-i facă să nu mai fie.

În legătură cu nisuița aceasta stă maghiarizarea magistratelor aceluia care intrase și pe mâni românești, sau dacă aceasta nu se poate, disolvarea lor, ca să rămână eași numai pozițiunile din care se se poată opera contra românimii din țările ungurești.

Poate aceasta e cauza, că de un timp încoace vedem magistratul din Hațeg pus în ochii lumii ca un magistrat cum nu se cade, ear' în țările din urmă îl vedem pus în lista de proscricțiune, în lista aceluia care au să dispară.

Sunt în adevăr din timpurile când puterea lipsise pentru câteva momente din mâni Maghiarilor rămași și vre-o câțiva Români în sinul aceluia magistrat, și doar' chiar primarul este Român. Motiv de ajuns să se dică: *esse delendum*.

Nici prin minte nu ne vine să luăm sub scutul nostru persoane. Se poate că persoanele au scăderi. Și pe

cât ni-a venit la cunoștință, scăderile persoanelor din magistratul din Hațeg se trag dela persoane maghiare, sau neo-maghiare, străcurate de timpul erei maghiare în sinul aceluia magistrat luat acum la goană.

Ne vine însă de tot curios zelul cel mare de a regula Hațegul, când auzim că guvernul unguresc ține, și nu se împedecă de ele, nise stăpîniri de magistrate pe spinarea Românilor în alte părți, unde nu se lucră tot anul lucru de 10 fiorini v. a. cum se cade, și le ține în contra cererii poporațiunii, fiindcă din grația constituționalismului unguresc magistrații sunt numai de naționalitate maghiară.

Ne vine curios și totuși nu ne surprinde procedura sferelor normative maghiare. Ele își țin de datorință a-și cerea norocul. Resultatul apoi este în mâna sorții.

Își țin de datorință, pentru-că, cum este d. e. în comitatul Hunedoarei, deși știu că au de a face cu o poporațiune de aproape 95% române, dar' au puterea politică la spate și cred că unde aceasta nu poate maghiarisa, cel puțin să strice nemaghiarilor, în cazul concret Românilor. Căci și așa nu e glumă de a maghiarisa din 250.000 suflete 225 de mii Români, dar' încă dacă acești 225 de mii mai au și magistrate.

Este astăzi mare puterea politică a Maghiarilor, însă și problema ce 'și-au luat-o asupra-și nu este ușoară.

A-și închipui că pot Maghiarii pe Români să-i maghiarizeze e permis, însă cu închipuirea au să rămână. Cu închipuirea chiar și atunci, când vor cassa toate magistraturele nemaghiare și când vor pune în tot satul românesc un magistrat maghiar. Maghiarilor le lipsesc însușirile de a maghiarisa — și mai ales pe Români.

În secolimea transilvană sunt mulți Români, care 'și-au pierdut limba, dar' nu naționalitatea. Vorbesc numai unguresc acei Români, dar' pentru lumea aceasta n'ar fi de a maghiarisa. Cu mândrie dic: „*eu român vagyok!*“

Casseze dar' în scirea Dlii magistratului din Hațeg, că ispravă maghiară puțină are să se facă.

Este încă întrebarea, că Hațegani se vor supăra de cassarea magistratului lor în condițiunile de astăzi? Din punct de vedere economic au să se bucură și ar fi trebuit demult, ca ei să fi luat inițiativa la „degradarea“ aceasta, pentru-că erau scutiți de multe

sarcini financiare și de sigur și de calamitatea, în care se află, în special din cauza unor funcționari magistrațiali.

Și ceea-ce dicem de Hațeg, o dicem de toate orașele din Transilvania, care susțin magistratele cu bani luați împrumut și a căror poporațiune abia mai e în stare să poarte sarcinile cametelor după banii împrumutați, pentru-că nise domnișori, căror cartea li-a fost urită în tinerețe, dar' au iubit și iubesc cărțile, — se se preumbe de-acasă până la cancelarie și dela cancelarie până acasă.

Comune mari în toate părțile, afară de orașe, căci pe lângă sarcinile financiare, pentru Români se împuținează și personalul menit de a-i ține în loc în dezvoltarea lor culturală și materială.

Regele României la Berlin. Convântarea rostită de regele Carol ca răspuns toastului ridicat de împăratul Wilhelm la prânzul de gală dat în onoarea regelui e după „Monitorul oficial“ din București următoarea:

„Rog pe Maiestatea Voastră să-mi dea voe a răspunde îndată la cuvintele așa de măgulitoare, arătându-mi călduroasa Mea recunoștință pentru simțămintele ce hrănesc față cu Mine. Aceste cuvinte, ca și primirea plină de dragoste făcută Mie, vor găsi un răspuns adânc și puternic în țeara Mea, care pune cel mai mare preț pe raporturile de prietenie cu imperiul german, condus de Maiestatea Voastră cu o mână energică, pe calea păcii, cătră o dezvoltare roditoare și cătră un viitor trainic.

„Făcând urările cele mai ferbinți pentru fericirea Maiestății Voastre și a casei Sale regale, de care sunt legat prin strinse legături de rudenie și prin numeroase scame amintiri, ridic acest păhar în sănătatea Maiestății Voastre, rugând cerul a o lua sub bine-cuvântata sa ocrotire.“

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 24 Octombrie s. v.

Din parlamentul maghiar.

În ședința dela 3 Noembrie n. ministrul de honveți a prezentat proiectul de lege pentru contingentul recruților. Contingentul pentru anul următor 92 a stabilit conform legii militare cu 42.711 pentru armata comună și 12.500 pentru honveți.

Cestiunile bisericesci-politice,

„Neues Pester Journal“ primesce din Strigoniu următoarea scire telegrafică: Abatele Claus Vaszary a fost numit ministrul Ungariei cu sediul în Strigoniu. Cestiunea sediului primărial, — precum se asigură dintr'un isvor bine informat, — s'a deslegat în următorul mod: că pe timpul aflării M. S. Monarhului la Budapesta și pe timpul întrunirii parlamentului primarele va avè să petreacă la Budapesta. Cestiunea căsătoriilor mixte s'a rezolvat, — după același isvor, — cu noul primare în înțelesul ordonanței ministeriale cunoscută. În decretul de numire al primatului nu se face amintire despre piset.

Călătoria regelui României și presa rusească.

Visita regelui Carol la Berlin e discutată foarte viu de întreaga presă rusească. Accentuând deopotrivă toate foile importanța pozițiunii României față cu Rusia, ele divergează foarte mult în părerile lor despre importanța vizitei regelui României la Berlin. „Novoie Vremia“ dispută orice importanță politică acestei vizite, declarând întra-re României în tripla alianță de imposibilă. În Berlin, dice numita foaie, se vor feri hotărîți a demonstra acum din nou contra Rusiei, și regele Carol, care n'a prins încă rădăcini adânci în România, nu va putea să „extrada“ România triplei alianțe. „Novosti“ crede, că România simpatizând totdeauna bine pentru Franța, nu se va uni nici-odată a servi drept unealtă triplei alianțe. Regele Carol deci nu se va atinge de neutralitatea României, căci în acest cas ar lucra în contra voinței poporului român. „Grajdanin“ afirmă din contră, că apropierea României de tripla alianță ar fi deja un fapt împlinit. România, dice foaia curții din Petersburg, va sta în momentul decizător pe partea triplei alianțe. Regele Carol a extradat România Germanilor și numai o răsturnare a dinastiei ar putea reîntra România pe calea care duce la bunăstare sa, adică pe calea amicitiei firești cu Rusia, care nici-odată n'a încetat a stima mult România și a urmări cu simpatie soarta ei.

Călătoria Țarului.

„Kreuzzeitung“ spune că ar fi atras atențiunea generală împregiurarea, că, cu abatere dela praxa de până acum,

Țarul n'ar fi fost însoțit ca de alte dați în călătoria sa de unul sau de mai mulți ofițeri superiori dela curtea din Berlin până la hotarele țării. Funcționari de curte rusești confirmă apriat, că chiar și pentru cazul, când Țarul ar fi călătorit pe uscat, nu s'ar fi atins Berlinul din cauză, că părechia regală daneză ar fi jucat în Berlin numai un rol secundar. Cei 200 kilometri, dela Wirballen până la Livadia, au fost ocupați milităresce; pe fiecare kilometru erau 5 cavaleriști și 10 infanteriști, laolaltă, 30.000 soldați.

Franța și Vaticanul.

„Politische Correspondenz“ comunică din Paris cu data de 3 Noembrie n. următoarele: În cercurile bine informate de aici s'a răspândit faima, că guvernul are de gând în interesul restabilirii raporturilor bune cu Vaticanul să grațieze pe arhiepiscopul din Aix pentru cazul când el ar fi condamnat. Ambasadorul francez pe lângă scaunul papal, care de prezent se află în concediu la Paris, se va reîntra mai curând decât se credea la postul său.

Congresul de pace în Roma.

Cuvântarea de deschidere a președintelui de cameră italian Bianchieri a desfășurat însemnătatea scopului congresului de pace și a adaus, că programul conferenței exclude absolut discuțiunea cestiunilor politice speciale. Adunarea urmărește numai principiul general al înfrățirii națiunilor. Primarul, ducele Caltani, a salutat pe oaspeți în numele orașului. Vicepreședintele Reichstag-ului german Baumbach a dat expresiune simpatiei Germaniei pentru Italia. Austriacul Russ a cetit o depeșă simpatică de felicitare a președintelui Smolka și adause, că Austria va sprigini opera păcii. Carol Pulsky a vorbit în numele Ungariei în limba italiană. Stanhove a vorbit pentru Anglia, Cocheil pentru Spania, Puisseant pentru Belgia, Urechie pentru România, Gubat pentru Elveția, Douville-Meillefeu a declarat, că misiunea Franței e a sprigini și a scuti dreptul și libertatea nu numai în țeara sa proprie, ci și în altele. Afirmățiunea că Franța ar voi să sgdue unitatea italiană o declară de minciună ticăloasă.

FOITA „TRIBUNEI“

Valurile primăverii.

Roman

de

Ivan Turghenev.

XXXI.

(Urmare.)

— Și se dice, — urmă Sanin, apăsând cuvântul *dice*, — că nevasta ta e femeie foarte bogată.

— Da, se dice și aceasta.

— Dar' tu nu ești convins personal despre aceasta, Hyppolit Sidorici?

— Eu, amice Dimitri . . . Pavlovič?

. . . da, Pavlovič, eu nu mă amestec în treburile nevastei mele.

— Tu nu te amesteci? . . . În nici un fel de cestiune?

— În nici una, amice, — dise Hyppolit întorcându-și ochii. Ea trăsece pentru sine, eu pentru mine.

— Unde te duci acum, întrebă Sanin.

— Acum? nu mă duc nicăiri; stau aci, în mijlocul străzii și vorbesc cu tine; dar' după-ce voi termina cu tine, mă reîntorc la otel, — și o să dejenez.

— Mă primesci companion?

— Adecă, — vrei să dejenezi cu mine?

— Da.

— Cu plăcere. E mult mai plăcut să mănânci în societate, decât singur. Tu nu ești palavragiu?

— Așa cred că nu.

— Ei, atunci lucrul e minunat .

Polosov începuse să mizeze înainte, Sanin mergea la dreapta lui. 'I-se părea că Polosov ear' și-a înclăștat dinții, nu-și mișca decât buzele, tușia rar și își urma drumul. — Sanin se gândia: dar' cum naiba a putut omul acesta monștru să capete nevastă frumoasă? El nu e nici bogat, nici din neam mare; ear' la școală îl rideau toți de prost, trândav și somnuros ce era. Ciudat!

„Dar' dacă soția lui e bogată, — se dice că e fata unui arăndas, — de ce n'ar pute să cumpere moșia mea? Cu toate-că dice că nu se amestecă în treburile nevastei sale, nu trebuie luate vorbele lui ca bani gata. Se poate ca steaua mea ear' să apară pe orison. . . M'am decis! Am să-l întreb.“

Polosov conduse pe Sanin în cel mai elegant hotel din Frankfurt, în care — se înțelege — avea camera cea mai frumoasă. Pe mese, scaune, dulapuri, pe pat și canapea erau îngrămădite pachete. . . „Toate aceste le-am cumpărat, amice, pentru Maria Nicolaeвна“ (așa-i dicea Hyppolit nevastei sale). Polosov se aședă apoi într'un fotoliu, oftă: ce căldură grozavă e, și-și deschisea gulerul și cravata. Sună apoi chelnerul și porunci să 'i-se aducă repede un dejun bogat. „Ear' trăsura să fie aici peste o oară. Ai înțeles? Peste o oară!“

Chelnerul se inclină adânc și se retrase încoținel din casă după-ce primi ordinul. Polosov își deschise vesta. Numai după strimbăturile ce se vedeau pe fața lui: după modul cum își ridica sprincenele, își închidea și umfla nasul — se putea observa cu câtă frică așteaptă momentul în care va fi silit să

vorbească ceva, ori mai bine: să răspundă întrebărilor ce-i va pune de sigur Sanin.

Sanin înțelege însă situația amicală sau și de aceea nu prea îl întreba multe; se mărgina numai la cele neapărat trebuincioase; află că cu doi ani înainte Polosov a servit într'un regiment de ulani (trebuie că 'i-a stat admirabil în tunică scurtă!), că de trei ani e însurat — și că de doi ani tot călătorește cu soția sa, „care acum nu știu contra cărei boale se curează în Wiesbaden“. . . și că de aici va pleca de-a dreptul la Paris. Sanin nu vorbi nici el mult despre sine, ci grăbi să înceapă deodată atacul, să-i vorbească despre vânderea moșiei sale.

Polosov îl asculta în tăcere și nemișcat, aruncând numai din când în când câte o privire spre ușa pe care trebuia să intre chelnerul cu mâncarea. În fine 'i-se aduse. Întrărei trei chelneri deodată.

— Moșia ta e în guvernamental Tula, dise Polosov aședându-se la masă și desfăcând șervetul pe care îl atrăna de gât.

— Da, în guvernamental Tula.

— În cercul Iefremovsky . . . Știu.

— Ai fost pe la Alexievka? întrebă Sanin aședându-se și el la masă.

— Da . . . răspunde Polosov, umplându-și gura cu o bucată mare de lipie gătită cu ciuperci . . . Maria Nicolaeвна — soția mea — are în apropiere o moșie . . . Chelner! scoate dopul dela sticla aceasta! . . . Pământul este destul de bun, — dar' țerani au puștiit pădurea. De ce vrei s'o vinzi?

— Îmi trebuie bani, amice? O vând ieftin. Ce crezi . . . N'ai avè poftă s'o cumperi?

Polosov beu un păhar de vin, își șterse gura și ear' începuse să mestece, rar și șgomotos.

— M. m. . . da . . . în fine . . . Eu nu cumpăr moșii. N'am capital. Adu-mi un tula! Poate s'o cumpere soția mea. Vorbesce cu ea. Dacă nu ceri mult, poate să vè învoji. . . Ce măgari sunt — Nemții aceștia! Nici peșcele nu știu să-l prepare. Dar' ce putea fi mai ușor? Chelner, haide, cară-te cu scărba asta d'aici!

— Într'adevăr, soția ta conduce singură averea sa?

— Da! Eată cotlette — e bun. Mănâncă! 'Ți-am spus deja, amice Dimitri Pavlovič, că nu mă amestec în treburile nevastei mele, și 'ți-o mai repet.

Polosov mânca mai departe.

— Hm. . . Da cum aș pute să mă înțeleg cu ea în afacerea aceasta Hyppolit Sidorici?

— Nimic mai simplu, Dimitri Pavlovič. Du-te la Wiesbaden. Nu-i departe de aici. Chelner, n'aveți muștar englezesc? Nu? H, bestii ce sântei! Numai să nu întârziți! Poimâne plecăm. Permite-mi să-ți torn un păhar de vin — e curat, nu-i zăr.

— Într'adevăr nu știu cum să fac.

— Atât esci de grăbit?

— Da, afacerea e urgentă, nu suferă întârziere.

— Ai lipsă de sumă mare?

— Da, foarte mare. . . M'am decis. . . cum se-ți spun . . . să mă însor.

Polosov puse jos păharul, pe care-l ridicase să bea.

— Să te însori! strigă și încrucisându-și mâinile deasupra pântecului. — Atât de tiner?

— Da, și încă în curând!

— Logodnica, de sigur, e în Rusia?

— Nu, nu e în Rusia.

— Dar' unde?

— Aici, în Frankfurt.

— Și cine e?

— E Germană; adică nu tocmai, e Italiană. Stă aici.

— Are capital?

— Nu.

— Atunci trebuie că o iubesci mult?

— Ce curios ești! Se înțelege: nemărginit de mult.

— Și de aceea-ți trebuie parale?

— Da, se înțelege . . . da . . . da.

Polosov goli păharul, își spălă mâinile, se șterse în șervet, scoase țigări și aprinse — una.

— Știu un singur mijloc de scăpare, dise Polosov lăsându-se pe spate și slobozind nise fumuri mari. Du-te la nevasta mea, ea dacă va vrè, te poate scoate din strimtoare.

— Dar' cum pot să o întălesc. Spui că mănè pregătiti de plecare.

Polosov își închise ochii.

— Știi ce? îți dau un sfat. Grăbesce acasă, îmbracă-te repede, și întoarce-te aici. Peste o oară plec. Trăsura e destul de largă, te duc și pe tine. Așa va fi mai bine. Dar' acum vreau să dorm puțin. Eu, amice, totdeauna trebuie să dorm după masă. Așa cere constituțiunea mea și eu nu mă pot opune. Ear' tu să nu mă conturbi.

(Va urma)

Politica Italiei.

„*Politische Correspondenz*“ comunică din Milano cu data de 3 Noembrie n. următoarele: Se așteaptă cu multă încordare împărțirile ce le va face ministrul-president di Rudini în discursul pe care-l va rosti la 9 c. despre cesiunea financiară cu atât mai mult, cu cât el va anunța stabilirea echilibrului în bugetul statului și va arăta în detalii mijloacele prin care se va ajunge acest succes. De asemenea se așteaptă enunțările lui Rudini despre politica externă a Italiei, mai ales cu privire la recenta întrevvedere cu dl de Giers. E sigur că un mare număr de deputați și senatori vor asista la discursul dlui di Rudini care se va ține în sala teatrului Scala.

Bulgarii și Rușii.

În ședința de Sâmbătă a Săbrii din Sofia s'au petrecut lucruri, care de sigur nu o s'au placă Rușilor. Astfel se telegrafează, că după ce Săbria a adoptat prin aclamațiune adresa ca răspuns la discursul tronului, a urmat verificarea titurilor, după care s'a făcut o manifestațiune, al cărei caracter ostil Rusiei este evident.

Declarându-se două scaune vacante, dintre care unul era acela al răposatului ministru Belceff, președintele Săbrii a rostit un discurs ținând între altele, că de acolo unde se așteaptă lumina și bunătatea, a venit, asasinarea, și a propus camerei să exprime sentimente de regret pentru soarta unei victime a libertății bulgare.

Când s'au rostit aceste cuvinte toți deputații s'au sculat și au aclamat acea moțiune.

Schimbare în politica Românilor.

Referitor la cele două scrisori publicate sub titlul de mai sus de ziarul „*Magyar Hirlop*“ și reproduce și de noi, dl Alexandru Mocsonyi a trimis redactorului responsabil al ziarului „*Magyar Hirlop*“ o scrisoare, pe care noi o reproducem în următoarele după „*Gazeta Transilvaniei*“:

„Stimate amice!

„Sosind în Budapesta, am fost făcut atent asupra celor doi articoli apăruiți înainte cu vre o câteva săptămâni în prețuita ta foaie sub titlul — „Schimbare în politica Românilor“, al căror autor anonim se declară a fi Român. În partea primă a acestor doi articoli se „accentuează“ între altele, că „bărbații conducători români“, între care sunt numărați și eu și fratele meu — „nici odată n'au fost eroii pasivității“. Ear' în articolul al doilea, autorul vorbese despre „pertractări preventive“, despre „înțelegeri imprumutate“ și despre „apropierea“ Românilor de cabinetul Szapary, în înțelesul cărora bărbații conducători români ar tinde într'acolo, ca cu privilegiul proximei conferențe naționale „Români să se rupă deservit cu politica de pasivitate“ și că la proximele alegeri dietale „Românii vor lua parte activă fără nici o rezervă“. În schimb contele Szapary, prelungă al concesiuni, ar fi pus în vedere „numirea a doi

Mascagni.

Cei vârsați profund în ale artei muzicale spun că *Mascagni* compunând muzica pentru libretul „*Cavaleria rusticana*“ a cam desconsiderat multe obiceiuri cari până aci erau socotite drept articole de legi la facerea unei opere. Nu știu, într'acum acuzarea — foarte blândă de altfel — este întemeiată. În cesiune de muzică judec și eu la fel cu publicul cel mare: după impresiune. Știu numai că dintre câte opere am auzit cântându-se, nici una nu mi-a lăsat impresie mai adâncă și mai dulce ca și opera care a întemeiat gloria lui Mascagni, până aci necunoscut, ear' aci considerat geniu și decătră cei mai pedanți critici musicali.

Ear un artist s'a ridicat așa deodată, și la atâta înălțime. Înainte de aceasta cu un an și ceva era un biet musicant într'o provincie italiană. Când se ducea la Roma era silit — de sărăcie — să tragă la un ham sărăcăcios, unde adese-ori rămânea dator, ear' aci alegă muzicant din toată lumea la Roma să asculte a doua operă alui, care s'a dat Sâmbătă în teatrul Costanz, după ce opera lui dădău a fost atât admirată.

Scurtele rapoarte ce sosesse despre reprezentarea de Sâmbătă seara vestese un succes cum lumea s'a așteptat. Publicul a aplaudat cu frenesie și l'a chemat la rampă de neumerate-ori pe tinerul compozitor, care de câteva zile este obiectul celor mai entusiaste ovațiuni.

Muzica operei „*Ami Fritz*“ de un caracter liric, preserată ici colo cu motive dra-

spani români“. Autorul anonim mai scrie și aceea, că „cercurile române au designat deja“ persoanele potrivite pentru aceste posturi și că între aceste unul ar fi fratele meu Eugen Mocsonyi. În sfârșit „pe baza informațiilor întemeiate“ susține că „Babeș, omul de încredere al familiei Mocsonyi“, pre-gătesce terenul „capacitatez pe politiciii români“, în interesul „pactărilor stabile“ și că „procedura sa“ cu privire la aceasta este împreunată cu „succes“.

„Poate fac un lucru de prisos, cu toate aceste, considerând pozitivitatea, cu care se dau la lumină aceste pretinse descoperiri, mă simt îndatorat a declara, că eu și fratele meu, după împregiurări, totdeauna am fost aderenții hotărâți ai acelei pasivități pe care a proclamat-o în anul 1881 conferența națională română dela Sibiu, ba eu mai eram încă de pe atunci de părere, că această pasivitate nu trebuia să se restrângă numai la cercurile electorale din Transilvania, ci să se extindă și asupra cercurilor electorale din Ungaria, ceea-ce dealtmintearea conferența națională a și hotărât mai târziu, în anul 1887. Și în privința aceasta nici astăzi nu cugetăm altfel, după ce în politica națională oficială a patriei până acum nu s'a făcut vre-o schimbare, care să motiveze indicată „schimbare“ în politica Românilor. Eu nu știu nimic nici despre „pactări imprumutate“ sau despre altele de soiul acestora, atâta însă știu, fără de a fi vorbit cu fratele meu, care de present petrece în străinătate, că postul de fișpan, ce îi ofere autorul anonim cu atâta prietenie, fratelui meu nu l'ar primi sub nici un fel de împregiurări, măcar de ar fi imbiat cu el și din altă parte. În sfârșit numai atâta mai trebuie să observ, că dintre toate afirmațiunile autorului articolilor numai una singură este care corespunde adevărului și adevă: că Babeș într'adevăr este un amic de încredere al familiei mele. Rugându-te să binevoiesci a publica aceste puține șire în foaia ta, te salută, Budapesta, 2 Noembrie 1891, al tău stimător Alexandru Mocsonyi“.

La epistola aceasta a dlui Al. Mocsonyi, țiece „*Magyar Hirlop*“, lesne am putut da răspunsul îndestulitor, dar' acest drept îl rezervăm pentru autorul articolilor, care de sigur nu va rămâne dator cu el.

Regele României în Germania.

Continuăm a da și aci cetitorilor noștri amănuntele ce găsim în relația oficială, pe care o dă „*Monitorul*“ din București asupra petrecerii regelui Carol în Germania:

Mercuri, 16 Octomvrie, la oarele 10 dimineața, M. S. regele s'a dus cu un tren special la Charlottenburg, unde se află mausoleul în care sînt depuse cosciugurile împăratului Guillaume I și împărătesei Augusta. Maiestatea Sa a dus cu sine acolo două coroane și a stat cîteva timp în acest sfânt locaș. Dela Charlottenburg merse cu trăsura la Berlin, ca să iee dejunul în marele castel regal, unde a binevoit a invita, afară de legația română, mai multe persoane ce aveau onoare să-i fie cunoscute mai deaproape.

În tot cursul, publicul făcea Maiestății Sale necontente ovații, ear' când trăsura intra în curtea castelului, pe acoperșul măreței clădiri se ridica drapelul român, ear'

mulțimea făcea noue manifestații suveranului. După dejun, regele a întors mai multe visite, între care și marelui cancelar al imperiului, Ex. Sa generalul de Caprivi, unde a stat cîteva timp.

La oarele 3¼, suveranul nostru s'a întâlnit cu M. S. împărătesa la gara din Potsdam, unde sosi la oarele 4 și împăratul, venind dela Potsdam.

Regele purta uniforma 1-ului regiment al artileriei din gardă, fiindcă împăratul îl rugase în ajun a primi să fie înscris în acest regiment, în care Maiestatea Sa, acum 35 de ani, începuse cariera militară.

La gară regele și împăratul urcându-se într'o trăsura de gală, escortați de un escadron din al 2-lea regiment de ulani ai gardei, merse la casarma regimentului 1-iu de artilerie. În curtea căsării erau așezate în paradă 1-iul regiment de artilerie al gardei, în care e înrolat ca sublocotenent fiul dlui George Gr. Cantacuzino, tot președinte al camerei, și al 2-lea regiment de dragoni din gardă, corpuri în care Maiestatea Sa slujește în toată vremea cât a fost în armata prusiană.

Această deosebită atenție din partea împăratului, dovedea ce onoare a fost pentru aceste două regimente, că regele României s'a prenumerat în rândurile lor, și că preț împăratul și armata prusiană pun pe această amintire.

La intrarea în curtea căsării, musica a intonat imnul național român, ear' împăratul a rugat pe rege să treacă înaintea frontului fostelor sale regimente. După aceasta urmă defilarea, pe care regele a primit-o avînd pe împăratul în stînga sa. Regimentul al doilea de dragoni din gardă defila în frunte. Când însă a venit rîndul regimentului 1-iu de artilerie să defileze și s'a apropiat de rege, acesta, trăgînd sabia din teacă, s'a pus în capul regimentului și a defilat în fața împăratului, care s'a repetit la rege și l'a luat de mână mulțumindu-i. Bărbătească și vrednică de veștut era atitudinea acestor doi suverani, care onorau armatele lor prin aceea, că știa fiecare să-și îndeplinească și datoria de cap suprem al oastei și datoria de soldat.

După aceasta urmă un banchet dat de regimentul 1-iu de artilerie, la care au luat parte Maiestățile Lor; A. S. R. principele Leopold de Hohenzollern; generalul de Pape, comandantul ținutului Brandenburgului; generalul comandant al corpului gardei; ministrul de război; ministrul ferii la Berlin; suita regelui României; inspectorul artileriei; generalii adjutanți ai împăratului, și alți oficeri care au slujit cu suveranul nostru în regimentul 1-iu de artilerie, cum și oficerii regimentului al 2-lea de dragoni din gardă și ai regimentului 1-iu de artilerie din gardă; peste tot 100 persoane.

La intrarea sălii de mîncare portretul M. S. regelui era decorat cu flori, ghirlande de lauri și drapelul român și prusien, și cu drapelul și verdeață era împodobită și sala de mîncare.

La masă împăratul ridicându-se în picioare, închină pentru rege, ținînd cam următoarele:

Maiestatea Sa a avut grația de a primi să poarte uniforma regimentului de artilerie al gardei, unde a intrat acum 35 de ani, spre a învăța în frageda-i vîrstă arta militară. Re-

gimentul de artilerie este mîndru de această distincție ce i-s'a făcut; apoi împăratul mai adaugă între altele:

Că suveranul României cunoaște spiritul de disciplină însuflețit al armatei germane și simțimentul intim de camaraderie, care unesc pe toți la un loc, și aceste le cunoaște încă din timpul când Maiestatea Sa avî fericiea, sînt 25 de ani, a trăl între noi. Un asemenea simțiment formează tăria armatelor, și a-l îngrijii este a încorona drapelul cu isbănde. Apoi Maiestatea Sa sfîrșî ținînd: Amîndouă regimintele, în care Maiestatea Voastră ați stat, își reamintesc cu mîndrie de acea epocă și sînt bucuroase a vă vedea și a vă saluta în mijlocul lor. Cu dragoste, dar', închin acest păhar în sănătatea Maiestății Voastre.

Muzica, în urma toastului, intonă imnul național român, pe care îl ascultară toți în picioare, ear' când musica se opri regele începî să grăiască astfel:

„Sînt adînc mișcat de grațioasa atenție „a Maiestății Voastre, care a intrunit aci „aceste două regimente, unde am început cariera mea militară, dîndu-mi astfel plăcutul „privilegiu, ca după 26 ani să mă aflu din nou în mijlocul unui cerc de vechi camarazi.“

„Cu deosebire mă simt mulțumit de a purta uniforma acestui regiment, în care am intrat ca tîner oficer. Neuitat va rămîne „acel frumos timp și cu recunoștință îl privesc, fiindcă el formează temelia cunoscințelor mele militare, pe care le-am putut pune cu folos în serviciul ținei mele armate. „Armata mea știe aceasta și se mîndrește; de aceea dar' ea împărtașește din toată inima simțimentele mele călduroase pentru Maiestatea Voastră și pentru viteaza sa oștire, și „bucurose se unesc cu mine în strigătul: „Să trăiască M. S. împăratul, capul suprem al armatei germane!“

Călduros au fost primite aceste două cuvîntări ale amînduror suveranilor de cătră cei-ce au avut fericiea a le asculta, căci ele cuprîndeau învățături scumpe adevărate educații militare.

Regele stătî după masă mult timp de vorbă cu cei de față, ear' oficerii regimentului prezentară Maiestății Sale portretul seu ce-l dăruise tot dînsul regimentului cîteva timp mai înainte, rugându-l respectuos să binevoiască a pune pe el semnătura sa.

La plecare suveranul înmîna decorația în gradul de comandor al „Stelei României“ comandantului regimentului 1-iu de artilerie al gardei.

Apoi regele și împăratul suindu-se într'o trăsura de gală, escortați de un escadron din cuirasierii de gardă, au pornit la castelul cel mare din Berlin, trecînd pe strada Teilor.

Trăsura a mers mai mult în pas, de oare-ce public se îmbulzea împregiurul ei, vîind să-și arete respectul și arțătoarea simpatie ce o păstra regelui și împăratului, simțiminte care în toată vremea cât a ținut această vizită, necontent au încălțit poporul din Potsdam și Berlin, căci sau dacă eșia singur sau dacă eșia cu împăratul, pretutindeni aclamări entusiaste întîmpinau pe suveranul nostru.

Seara la oarele 8 o reprezentație de gală s'a dat în teatrul dela operă, unde s'a jucat un act din *Tannhauser* și altul din *Lohengrin*. Maiestatea Sa a venit la teatru cu împăratul, însoții de un escadron de cuirasieri din gardă.

Maiestatea Sa regele a intrat în loge, dînd brațul împărătesei.

În marea loje din mijloc se aflau: Regele, seșînd între împăratul și împărătesa, A. S. Reg. principele Leopold de Hohenzollern, A. S. Reg. principele Frideric Leopold, A. S. principele ereditar de Meiningen și A. S. R. principesa, AA. LL. principele și principesa de Oldenburg, A. S. principele ereditar de Hohenzollern, suitele și înalții dignitari ai curții.

În marele salon al lojei imperiale sta o parte din corpul cadeșilor, îmbrăcați în pagii.

La această reprezentație de gală au asistat persoane anume invitate; tot ce Berlinul avea mai însemnat și mai deosebit se grăbise a veni. Parterul era acoperit de oficeri generali și superiori; lojile de doamne elegante și purtînd toalete decolate. Ambasadorii, membrii corpului diplomatic, ministri, secretari de stat figurau între invitați.

Toată lumea se scula în picioare la intrarea regelui în teatru. Spectacol mult măgulitor pentru noi Români, căci regelui României se aduceau aceste onoruri, ce erau măsura considerației dobîndite de statul nostru față cu străinătatea.

Între acte au venit din teatru în salonul lojei imperiale, spre a saluta pe Maiestățile Lor: înalții dignitari ai statului, ministri, secretari de stat, ambasadorii și membrii corpului diplomatic aflați în Berlin, generalii, toți aceștia cu doamnele lor. Împăratul a prezentat regelui pe ambasadorii și membrii corpului diplomatic, ear' împărătesa un mare număr de doamne.

După sfîrșitul reprezentației, regele și Maiestățile Lor s'au dus la gară, urmați de suite, unde urcă du-se într'un tren special au pornit la Potsdam, reîntrînd la oarele 11 și jum. regele la castel, ear' împăratul și împărătesa la palatul cel nou. (Va urma.)

CRONICĂ

Monarhul în cripta Capucinilor.

La 3 Noembrie după amiază M. S. Monarhul a vizitat cripta Capucinilor din Viena, mergînd de-adreptul la sicriul deeadutului principe moștenitor Rudolf, unde a petrecut cinci minute în rugăciuni evlavioase. A cercetat apoi sicriile înalților Sei părinți, al Arhiducei-sei Sofia și al Arhiducelui Ferdinand Salvator.

Regele Greciei la Viena. Regele

George și regina Olga a Greciei au fost la 3 Noembrie la masă la Arhiducele Albrecht. Regina pleacă mâine pe timp scurt la Gmun-den. Contele Kálnoky a stat la regele o jumătate de oră.

Rezultatul examenelor de oficeri ale

voluntarilor. Ministrul de honveți a prezentat alaltieri casei deputaților raportul despre rezultatul examenelor de oficeri din estan ale voluntarilor, atât ale celor din armata comună, cât și ale celor dela honveți. După acel raport, voluntari obligați la examen au fost 966 la armata comună și 159 la honveți; din aceștia au prestat examenul cu succes 782, resp. 150. Reprobați au fost la examen 131, resp. 7; din cauză de morb nu au făcut examenul 14, resp. 2; de bunăvoie s'au retras 38, la honveți nici unul. Din alt motiv nu a făcut examenul 1 (fiind în arest), respective nici-unul. Dintre cei căduți la examen au primit îndreptățirea de a participa și în anul al doilea de serviciu la instrucțiunea teoretică a voluntarilor 117, resp. 5. Dintre cei 114 voluntari de anul al doilea de serviciu la armata comună și 3 la honveți, s'au însinuat la examen 86, resp. 3 și au făcut examenul cu succes 49, resp. 3, au căduț la examen 37, resp. nici-unul. Între cifrele de mai sus sînt cuprinși și voluntarii aparținători țerilor de sub coroana Ungariei, care au servit la corpurile de armată ce nu se află în Ungaria.

Distincțiune. Regele României a conferit domnului de Bülow, ministru-resident al Germaniei la București marea cruce „*Coroana României*“.

Influenza în România. Influenza se întinde din ce în ce în România. Săptămîna trecută au fost 20 casuri de influeză în urbea Buzeu.

Conflict între artiști. „*Românul*“ de aci publică următoarele: Lisabona, 2 Noembrie. Ziarul „*Dia*“ spune, că compozitorul Carlos Gomez și tenorul Gabrielelescu au contribuit la conflictul dela opera din Rio de Janiero, cu scop de a face să cadă opera portugeză: Doamna Bianca. Gabrielelescu, care este angajat la Lisabona, este amenințat de o demonstrațiune ostilă din partea publicului, care este surescit în contra sa. Conte Fonseca.

Hymen. Dl Mihai Pîrvu, profesor, și-a sîrbat cununia în 21 Octomvrie st. v. cu Amalia, fiica preotului rom. gr.-or. Simion Andron Galbinescu, din Sara-vale.

Demisionarea lui Schermerling din postul de president al trib. suprem din Viena. După cum se anunță din Viena lui „*Pester Ll.*“, prin cererile juridice de acolo se svonesce, că presidentul tribunalului-suprem Antoniu cavalier de Schermerling a fost în audiență la Maiestatea Sa și a cerut să fie dispensat de postul ce-l ocupă. Decisiunea

Sosind vremea dejunului, Fritz se așază la masă, avînd invitați la sine mai mulți prieteni. E o scenă de muzică veselă, slobie aci cum s'ar se găsește în altă operă.

Fiecare ton e o schinteie. Cu atât mai mare e și efectul scenei ce urmează: intră în casă Suzel (sopran), frumoasa fiică a administratorului moșilor lui Fritz. Ea dăruiesce stăpînului un buchet de mișunele.

Tineretea, frăgețimea, frumșetea și mai ales vocea dulce a fetei aprinde foc în sufletul lui Fritz, pe care rabinul îl întărită tot mai tare și-i țiece:

„Dacă ai puțină minte, încă în vara aceasta ia de soție pe cea mai frumoasă fată din Elsas“. Fritz însă îi răspunde să nu-l socotească nebuș să se însoare. Dar' rabinul continuă a îndemna pe Fritz să se căsătorească.

Al doilea act se petrece în curtea casei dela țeară a lui Fritz. În dosul unor arbori se aude un cântec admirabil (cor) țerănesc, ear' în față Suzel culege cîrșe și flori pentru stăpînului ei. După ce corul termină, fata cîntă un solo de o frumșeță clasică, care începe:

Frumoase cavalier, ce prin codri rățăcesc.

Apare Fritz. Rămîne extasiat după ce a ascultat cântecul și vede pe Suzel. Ea-i oferă flori și cîrșe, ear' el cîntă:

Totul tace...

Inima mea însă bate

Las' să fie încîntată!

și așa mai departe: el cîntă frumșețile primăverii, ea farmecul dragostii, un duet în care se reflectă cu atîta fidelitate mîrmurul

păraelor, șușuitul frunzelor, cîntul și ciripitul paserilor, vocea dulce a unei fete în inima cărei a incolțit amorul.

Fritz se înduioșează din ce în ce. Rabinul continuă a-l așța. Îi spune — observînd că Fritz iubese pe Suzel — că a găsit un bărbat pentru ea. În pornirea de jaloșie care-l cuprinde, Fritz mărturisese dragostea lui pentru fată și pleacă desperat de pe scenă. Vine apoi fata plîngîndu-se:

Vai mie!

S'a dus, ochi-mi țrîșți n'o să-l mai vadă...

Actul al treilea se petrece tot în camera lui Fritz, care cîntă cu dor și dragoste despre Suzel. Îl intrupeze rabinul, care-i vestese că în curînd se va ține nunta Suzelei. Fritz cade în desperare. Dice că va împedea fata să se mărite. Desperarea îi creșce după ce rămîne singur. Cu atât mai mare îi e bucuria când eată, intră în camera lui Suzel. O întreabă dacă e adevărat că se mărită. Fata îi spune că o cere de soție David, dar' că ea mai bine se omoară, decît să se mărite după cine nu-i place. El îi declară acum amor, și pe când rabinul se întoarce îi găsește îmbrățișați, cîntînd cel mai frumos duet de dragoste din câte artiști musicali au compus.

Libretul nu e deci decît un idil dar' care colorat cu muzica dulce a unui compozitor genial, face ca idila dragută să devină un cap de operă a artei muzicale, adăugînd astfel încă o peatră prețioasă la coroana de glorie a lui Mascagni.

I. R. Ș.

Preafinală se așteaptă în curând. Ca succesor al lui Schmerling se numește dl de Stremayer.

Socialiști germani. Comitetul dirigent al socialistilor din Germania a luat mai multă măsură asupra în contera membrilor opoziționi. Dl Bruno Wille a fost concediat din școala lucrătorilor unde era profesor. Redactorul Baginsky a redevenit cismar, dl Wildberger a trebuit să demisioneze din funcțiunea de cassar al teatrului liber-poporal.

Dl Tricupis la Roma. Precum vestește o depeșă din Roma, dl Tricupis, conducătorul opoziției din Grecia, a sosit la Roma și a făcut dlui di Rudini o vizită.

Comunicațiunea restabilită. Legăturile căii ferate ale Bulgariei cu Apusul sânt restabilite.

Accident pe drumul de fer. La Pășcani, în România s'a întâmplat alaltăieri noaptea un accident pe drumul de fer. Eată detaliile ce dau foile române asupra acestui accident: O șină strimbându-se, mașina a deraiat și apoi s'a rostogolit în șanț, trăgând după dinsa patru vagoane. Imediat după mașină veni un vagon de clasa III-a, apoi vagonul postal, după care un alt vagon de clasa III-a și apoi unul de clasa I-a. Primul și al doilea vagon de clasa III-a s'au răsturnat în șanț, cu roatele în sus, și au luat îndată foc. Vagonul postal s'a pus de-acurmezișul liniei, ear vagonul de clasa I-a a deraiat, dar a rămas în picioare. Mașina s'a sfărâmat cu totul; vagoanele aprinse au fost mistuite de flăcări și prefăcute în cenuse. Accidentul s'a întâmplat la oarele 8 și abia la oarele 9 și un șert s'a format un tren de ajutor, compus dintr'o mașină și câteva vagoane goale. Serviciul voluntar de pompieri din Pășcani nu s'a vădit. Primarul Pășcanilor este antreprenorul restaurantului gării și se ocupă de acesta. Toată lumea a fost indignată de purtarea autorităților. Printre răniți e și ministrul trenurilor. El e ara la față și are mai multe contuziuni grave la mâni și la picioare. El s'arise de pe mașină în momentul deraiării. Un călător a căutat să readucă la viață pe un om scos din foc și sfărâmat, dar n'a reușit. Foarte multe persoane au căpătat contuziuni mici.

O nuntă tragică. Se scrie din Paris că săptămăna trecută, o tată tinără și frumoasă din Aubervilliers se măriă cu agent comercial. După nuntă, mireasa ceru voe să fie lăsată singură în camera nopțială. Nu trec mult însă și se auăiră strigăte de durere. Mirele și nuntașii năvăliră în odaie și găsiră pe mireasa întinsă pe pat și vicioșindu-se în convulsioni. Ea înghișe o dosă puternică de strichnină. Pe masa de noapte se afla o scrisoare prin care nenorocita copilă mărturisise bărbatului ei, că iubia demult pe altul și nevrând să abuzeze de buna credință a mirelui, pentru care avea simă și simpatie, ea preferase să moară. Nenorocita își dădu sufletul după o agonie îngrozitoare.

Din public. *)

Nr. 21258/1891 vicecom.

Publicațiune.

Comitetul municipal al comitatului Sibiu a decis în ședința sa din 5 Octomvrie a. c. sub nr. 222 pe baza alineei a 2-a a §-lui 34 al art. de lege XXI. din anul 1886, ca locurile acelor membri aleși ai comitatului municipal, care au eșit din comitet și al căror mandat expiră cu finea anului 1891, să se întorească prin alegere, care se va efectua în 15 Noemvrie st. n. 1891.

Aceasta se aduce la cunoștința publică cu următorul adaus:

1. Spre orientare s'a pus lista viriliștilor rectificată pe anul 1892 și lista membrilor aleși în localitățile de oficiu ale acelor 2 orașe și ale comunelor respective spre vedere publică.

2. Alegerea se va efectua în modul următor:

- a) în cercul electoral I. al orașului Sibiu sânt de a se alege 2 membri, unul cu mandat până la finea anului 1892 și celalalt cu mandat până la finea anului 1895. President de alege: Iosif Drotleff, senator; substitut: Francisc Zimmermann, arhivar orașenesc. Locul de alege: sala de ședințe orașenească.

- b) în cercul I. electoral al orașului Sebeș sânt a se alege 3 membri, toți cu mandat până la finea anului 1892. President de alege: Otto Conrad, primar; substitut: Ioan Dregan, not. reg. Locul de alege: localitatea de ședințe orașenească.

- c) în cercul electoral al Seliștei sânt de a se alege 2 membri cu mandat până la finea anului 1892. President de alege: Alexandru Lebu, proprietar; substitut Dr. Nicolae Maier, protopresbiter. Locul de alege: localitatea oficiului preterial din Seliște;

- d) în cercul electoral al Bradului sânt de a se alege 2 membri, ambii cu mandat până la finea anului 1892. Locul de alege: localitatea oficiului comunal din Brad.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica această redacția nu primește răspundere.

Mandatul aleșilor începe îndată după verificarea alegerii lor; numai mandatul primului ales în cercul Bradului începe pe 1 Ianuarie 1892.

3. Dreptul de alege este 1 au toți aceia, care sânt induși în lista de deputat dietal pe 1891; aleși pot fi aceia, contra cărora nu ocură motivele de excludere numărate în §-ul 23 al art. de lege XXI. din anul 1886.

4. Alegătorii sânt pe baza §-lui 38: XXI din 1886 îndreptățiți a-și designa la începutul alegerii 4 bărbați de încredere lăngă președinte.

5. În sensul §-lui 39: XXI din 1886 alegerea se începe în ziua mai sus amintită la 9 oare dimineața și se finește tot în aceeași zi la 4 oare după amiază.

6. Spre orientare se mai aduce la cunoștință că se țin:

- a) de I. cerc electoral al orașului Sibiu: strada Măcelarilor, Baier, Bruckenthal, Hecht, Cisnădiei, Hermannsplatz, Ierniei Honterus, Wiesen și Hartneck; din suburbii: strada Morii, Berg, Bad, Schul, Kreuz, Schewis, Schützen, Groapei, Bisericii, Gerlitz, Schwimmschul și Țigănia dela Poarta Cisnădiei;
- b) de I. cerc electoral al orașului Sas-Sebeș: a) întreg orșul din centru și cășile aparținătoare acolo nr. 76, 97, 124, 125, 1065, 527 și 195; b) cășile dintre orașul din centru și Quergasse; c) strada Siculorum externă; d) strada Dăii; e) strada Alt, Quer și Neu; f) strada Morii și locul Poartei-inferioare până la canalul morii (adecă cășile nr. 1—209, 239—420, 437—450, 527—539, precum și cășile din raionul acesta cu numerii dela 940 în sus);
- c) de cercul electoral Seliște comunele: Aciliu, Galeș, Gurării, Căcova, Mag, Orlat, Poplaca, Rășinari, Săcel, Seliște, Sibiel, Tilișca și Vale;
- d) de cercul electoral Bradu comunele: Sebeșul-superior, Boița, Sadu, Avrune, Sebeșul-superior, Bradu, Cisnădioară, Porcesci, Racovița, Șelimber, Tălmăciu și Veștem. Sibiu, în 2 Noemvrie 1891.

Gustav Reissenberger, vicecom. comitatens.

Convocare.

Pe baza concl. sului conferenței învățătorilor din tractul Aradului, ținută în Peștera-română la 5/17 Iunie 1891, se convoacă conferența a 2-a din a. c., care se va ține în comuna Micălaca în 30 Octomvrie (11 Noemvrie) a. c.

Programa:

I. Dimineața.

- 1. La 8 oare intrunire în sfânta biserică gr.-or. română asistând la chemarea Duhului Sfânt.
- 2. Deschiderea ședinței prin președinte.
- 3. Ceteirea și autenticarea protocolului ședinței premerse.
- 4. Ascultarea prelegerii în școalele învățătorilor Savu Mihuția și Savu Burgarin.

II. După amiază.

- 5. „Măsurile metrice“, prelegere practică de Teodor Ceantea.
- 6. „Despre Mefasărit“, disertațiune de Nicolae Stăfu.
- 7. „Exercițiile intuitive, cetitul și scrisul școalei poporale“, tractat de fiecare învățător conform împărțirii făcute de comisiunea exmisă din ședința trecută.
- 8. Încasarea taxei de membru.
- 9. Diverse propuneri.
- 10. Închiderea ședinței prin președinte.

Arad, în 21 Octomvrie 1891.

Ioan Efticiu m. p., Iosif Moldovan m. p., președinte. notar II.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Rio-de-Janeiro, 5 Noemvrie n. Congresul a fost spart și pus pe fugă de miliție. Starea de asediu e proclamată și dictatura din nou stabilită. Ferberea e mare.

Belgrad, 5 Noemvrie n. Din cauza schimbărilor în cabinet, întrunirea Scupcinei s'a aminat până la 28 Decemvrie.

Berlin, 5 Noemvrie nou. Prin falimentul băncii Hirschfeld și Wolf dela cel mai înalt funcționar de curte până la micul industrial au suferit foarte mulți pagube. Neîncrederea este atât de mare, încât și la alte institute se cer în masse depozitele.

Bibliografie.

A apărut: „Istoria Universală“, evul vechiu și evul mediu, de dl Ioan Slavici, Bucuresci, se află de vânzare la librăriile principale.

A apărut: Fasciculul VII—VIII. pe Iulie—Octomvrie din „Ethnographia“, organul societății etnografice ungare ce apare în Budapesta, având un cuprins variat.

În curând va eși de sub tipar un frumos volum cuprinzând „Legile militare în România“ cu toate modificările ce li s'au făcut până la 8 Noemvrie 1891.

Acest volum prezintă mult interes, scrie un diar bucureșean, atât lumii civile, cât și militare și este datorit dlui major de inten-dență Mihail Oprișan, din ministerul de războiu (român).

A apărut de sub tipar: „Ortografia limbii române“ și „Gramatica limbii române“, de Ioan I. Romanescu, profesor de limba română în cursul inferior al liceului din Ploiesci.

A apărut în editura lito-tipografiei Carol Göbl, Bucuresci, strada Doamnei nr. 16: Noul plan al Bucurescilor (în 8 colori) însoțit de un indicator alfabetic de toate stratele și monumentele principale, autoritățile, fabricile, instituțiunile publice, școalele comunale ce nouele denumiri, hotelurile, principalele loca-lități de petrecere, casarmile etc. indicând și situațiunea lor pe plan. Preț unui exempl. lei 3.50.

A apărut în edițiunea librăriei Ig. Hai-mann din Bucuresci:

„Culegere de articole de ale lui Mih. Eminescu“, apărute în „Timpul“ din anii 1880 și 1881, broșură în 8º mare, preț 1 leu.

A apărut de sub presă și se află la librăria Socec din Bucuresci cu preț de 2 lei:

„Istoria literaturii latine“, de dl Dem. G. Teodorescu, pentru clasele VI—VII liceale și teodoresc (conform programei învățămên-tului secundar).

A apărut: „Studentii și Mihail Kogălniceanu. Se vinde în folosul fondului pentru ridicarea unei statui lui Mihail Kogălniceanu și în folosul Ligei pentru unitatea culturală a Românilor. Bucuresci 1891.

Călindarul zilei.

25 Octomvrie (6 Noemvrie) 1891.

Iulian: Marțian. Gregorian: Leonhart.

Soarele: răsare 6.46, apune 4.42

Buletin meteorologic.

Sibiu, 5 Noemvrie n. 6 oare dimineața.

Table with 5 columns: Presiunea atmosferică, Temperatura, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vântului. Data: 725.8, -2.8, +1.2, +5.4-0.8, W.

Din țeară 3 Noemvrie n. 7 oare dimineața

Table with 5 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică, Temperatura, Vântul. Data: Budapesta, 773, +0.6, N, 1; Sătmăr, 773, -3.5, —, —; Cluj, —, —, —, —; Orșova, —, —, —, —; Arad, 773, -0.3, NO, 2; Panciova, 772, -2.6, NO, 2.

Sosiți în Sibiu.

La 5 Noemvrie n.

Hotel „Neurivier“. Fontaine, cu familia, locotenent, G. Bacu din Cohalm. Kannitz din Cluj, Kluge din Praga, Fröhlich și Lovitsch din Viena, comercianți.

Hotel „Habermann“. Mihail Bauman, notar din Vurpăr. M. Fabritius, econom din Agnita.

Teatru orașenesc.

Astăzi, Joi, în 5 Noemvrie n.

„Der arme Jonathan“.

Operată în 3 acte de H. Wittmann și I. Bauer.

Sâmbătă, în 7 Noemvrie n.

„Die brautfahrt“

sau

„Kunz von der Rosen“.

Comedie istorică de Gustav Freytag.

Economic.

Tîrg de vite oprit. În urma ivirii boalei de gură și de unghii în mod epidemic între vitele din Mercurea și împrejurime ținerea tîrgului de vite în acea comună, care cade pe zilele de 7, 8 și 9 Noemvrie, s'a oprit. Tîrgul slobod de mărfuri, care cade pe ziua de 11 l. c. n., se poate ține, însă numai cu condițiunea, ca la tîrg să nu fie lăsate decât care cu cai.

Societate pe acțiuni ruse-franceză. Din Odessa se depeșează, că acolo s'a constituit o societate ruse-franceză pe acții pentru exportul de oi rusesci în Francia. Misiunea societății, cu un capital francian de 3 milioane fr., e slăbirea concurenței ungare, austriace și române.

Agenturi de vinuri rusesci în Francia. Ministrul rusec al domeniilor a încunosințat comercianții de vinuri din Odessa, că în Francia-de-Sud s'au înființat mai multe agenturi ale statului pentru vinurile de Basarabia.

Exportul de turtă de ulei din Rusia. Se anunță telegrafice din Petersburg: „Brzeavia Viedomosti“ comunică șeirea, că turtă de ulei de in, că nepă și sēmănță de floarea soarelui e permisă a se exporta, totdeauna cu încuviințarea ministrului de finance, în astfel de cantități, care rămân după acoperirea trebuinței din lăuntru.

Losurile de stat din 1860. La tragerea împrumutului de stat de 5 procente din 1860, ce a avut loc în 2 l. c. n., au eșit următoarele serii: 125 100 421 487 559 675 734 769 1104 1210 1245 1324 1525 1613 2082 2484 2550 2595 2727 2884 2914 2981 3085 3143 3187 3356 3509 3733 3854 4035 4146 4190 4487 4588 4588 4698 4724 5176 5273 5327 5344 5590 5727 5739 5885 6078 6114 6366 6436 6563 6811 6917 7186 7337 7490 7514 7551 7572 7598 7869 7853 8021 8067 8135 8144 8586 8541 8549 8584 8612 8676 8817 8842 8886 8900 8960 8984 9163 9236 9343 9395 9440 9460 9558 9787 9889 10175 10216 10391 10469 10506 10611 10791 10397 11059 12521 12800 12966 13066 13075 13623 13861 13869 13962 14220 14351 14408 14474 14981 15172 15335 15481 15518 15569 15662 15673 15953 16048 16205 16371 16558 16745 16763 16822 16843 16876 16917 17063 17300 17395 17640 17650 17780 17972 18053 18073 18285 18404 18421 18473 18484 18595 18781 18884 18899 19078 19103 19126 19442 19645 19765 19833 19872 19881 19891 19931. Câștigul principal de 300.000 fl. l'a nimerit s. 15953 nr. 20, al doilea cu 50.000 fl. s. 4025 nr. 8, al treilea de 25.000 fl. s. 19881 nr. 17; au mai câștigat apoi: câte 10.000 fl. s. 8144 nr. 2 și s. 17300 nr. 17; câte 5000 fl. s. 2082 nr. 3, s. 7157 nr. 4, s. 5176 nr. 1, s. 6811 nr. 7, s. 3581 nr. 8, s. 9395 nr. 13, s. 14408 nr. 1, s. 14474 nr. 13, s. 15335 nr. 17, s. 16768 nr. 2 și nr. 3, s. 16822 nr. 18, s. 17063 nr. 3, s. 19645 nr. 1 și s. 19872 nr. 15.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 20 și 21 Octomvrie v. 1891.

Th. Dimitriade lui L. Mendl, porumb nou 1000 hect., 10.30 lei. Diamandi lui L. Mendl, mcir 750 hect., 7.40 lei. L. Dreifus lui Schmirer, orz 14.000 hect., 7.50 lei. Bach lui L. Mendl, orz 1650 hect., 7.65 lei. Bach lui L. Mendl, orz 3000 hect., 7.70 lei. Evloghio lui Nicolaidi, grâu 2140 hect., 13.90 lei. Cambano lui Marghilom, grâu 1900 hect., 12.85 lei. Sassu lui Millas, grâu 2000 hect., 14.15 lei. Marghilom, lui Zoreff, grâu 4500 hect., 14.60 lei. Vamvuri lui Zoreff, grâu 1300 hect., 15.— lei. Bach lui Zoreff, grâu 1760 hect., 13.45 lei. Violatos lui Zoreff, grâu 1100 hect., 13.— lei. Perlea lui Peirano, orz 2340 hect., 8.90 lei.

Prețul mărfurilor.

Tîrgul de rimători în Steinbruch. În 2 Noemv. n. s'au notat: unguresci bătrâni grei 43— cr. până 44— cr., unguresci grei tineri 46— cr. până — cr. de mijloc 46— cr. până 47— cr., ușori 45— cr. până 46— cr., marfă țărănească grea 48— cr. până 44— cr., de mijloc 43— cr. până 44— cr. ușoară 43— cr. până 45— cr., românesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 44— cr. până 45— cr., transito de mijloc 43 cr. până 44— cr., transito ușori 42— cr. până 44— cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 3 Noemv. n. 1891.

Table with columns: Săminte, Cămină pe hect., Preț pe 100 chilogr., etc. Rows include Grâu, Bănățenesc vechiu, Grâu dela Tisa, etc.

Gursul pieței din Sibiu.

Din 5 Noemvrie n. 1891.

Table with columns: Hartie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusesci. Values: 9.28, 10.55, 9.50, 1.17.

Bursa de Budapesta.

Din 3 Noemvrie n. 1891.

Table with columns: Renta de aur ung., Renta de aur austriac, etc. Values: 103.70, 100.70, 115.75, etc.

Bursa de Viena.

Din 3 Noemvrie n. 1891.

Table with columns: Renta de aur ung., Renta de aur austriac, etc. Values: 103.75, 100.80, 115.80, etc.

Bursa de Bucuresci.

Table with columns: 16 Oct. st. v. — 4 oare p. m. Cassa, Renta rom. per 1875, etc. Values: 99.—, 97.25, 83.—, etc.

Nr. 513/1891.

[1160] 1-2

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățător secundar la școala reuniunii grănițeresci din Vestem, comitatul Sibiului, prelungește un salariu anual de 200 fl. v. a., apoi cuartir în edificiul cel nou al școlii și lemnele de foc necesare, prin aceasta cu termenul până la 15 Noembrie st. n. a. c. se escrie concurs.

Reflecții au să-și trimită suplicile instruite cu toate documentele prescrise de lege la:

Comitetul administrator de fondul și școlile de reuniune a fostilor grănițeri din regiunea română I.

Sibiu, în 5 Noembrie 1891.

Descoperire foarte importantă în
contra slăbiciunilor!

Pentru bărbați

Cu **Potentatorul** ces. reg. priv. se vindecă bărbați numai decât de tot și fără de urmări rele, chiar și acolo unde nu a ajutat nimic și chiar și putere slăbită sau perdită de timp îndelungat (cură plăcută, neobservabilă, exterioară, garantată nestrăicicioasă, fără iritare). Ateste dela distinși profesori, cele mai călduroase recomandări medicale, și mii de scrisori de mulțumire din partea radical vindecătorilor sfătuiesc fără de interes aplicarea **Potentatorului** c. r. Succes durabil. Trimiterea prin post și împachetarea foarte discretă. Conținutul și originea nu se cunosc.

Dr. **Carl Altmann**,
Wien, VII., Mariahilferstrasse nr. 70.

Broșuri se trimit la cerere gratuit și franco. [1149] 3-11

Din cauza reducerii a depositului meu, ofer publicului p. t. toate obiectele din depositul meu de

mărfuri de modă și manufactură

de tot nou și bine asortat

pentru sezonul de toamnă și de iarnă,
cu prețuri reduse și uimitor de ieftine.

Rugând onoratul public să binevoască a se convinge despre această rară ocaziune favorabilă și totodată pentru binevoitorul sprigin, sunt

Cu toată stima

[1154] 7-10

G. A. GROSS,

Sibiu, Piața-mare nr. 17.

Extract de vin.

Spre a produce imediat un vin excelent sănătos, care întru nimic nu se deosebește de vinul natural, recomand această specialitate **probată**.

Prețul pentru 2 chg. (de ajuns la 100 litri vin) fl. 5 50 cr., receptul se alătură gratuit. Eu garantez pentru cel mai bun succes și fabricat sănătos.

Cruțare de spirt

se face prin neîntrecuta mea esență de întărit vinarsul. Aceasta dă beuturii un gust plăcut și picant și se află numai la mine de vânzare.

Prețul fl. 3.50 cr. pro chg. (la 600-1000 litri inclusive mandatul de instrucțiune).

Afară de specialitățile aceste ofer toate esențele pentru fabricațiunea de rum, cognac, lichere fine etc. de calitate excelentă. Recepte se alătură gratuit. Liste de prețuri franco.

[1136] 10-50

Karl Philipp Pollak,

fabrică de specialități de esențe în Praga.

Reprezentanți soliși se caută.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiu.

Au eșit de sub tipar:

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

În editura „Institutului tipografic“
a apărut și se află de vânzare

Prăsirea pomilor

de

D. COMȘA,

membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole“.

Prețul unui exemplar 12 cr.

PIANURI ALESE

se află de vânzare în negustoria de pianuri

Heldenberg

în Sibiu.

[1097] 19-30

Pian mare, pian mic, mignon și pianin.

Toate pianurile se vând aici cu **mult mai ieftin**, decum le-ar pute cumpăra cineva pe cale directă; prelungește aceasta numai ceea-ce e **mai bun**, ales în fabrici de om expert, prin urmare pianuri probate nu numai de unul care cântă la pian. Pentru judecarea unei construcții **nedefectuoase** a unui pian, prelungește a pute cânta se mai rece și alte cunoștințe speciale și experiențe.

Acea marfă de rate, pe care firme neînsemnate o fabrică anume pentru negoțul de provincie și o laudă în liniște prin agenți de diferite branșe, nu se poate recomanda spre cumpărare.

Garanța de mai mulți ani se înțelege de sine.

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la **Institutul tipografic**, societate pe acții în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrieu baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Romanilor

1846-1873

de

NICOLAE POPEA,

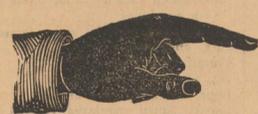
archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

TELEGRAMA!

Negustăria mea de vestminte din Piața-mare nr. 18 cu 1 Iulie a. c. am mutat-o în

Strada Cisnădiei nr. 20

totodată respectuos aduc la cunoștința on. **P. T. public**, că în **noul local** m'am provădit pentru sezonul de toamnă cu un mare și proaspăt sortiment de **pardesiuri, paltoane elegante, blăni de stradă și de călătorie, haine pentru copii și bărbați** prelungește prețuri foarte moderate **plătibile în rate.**

Cu toată stima

[1117] 10-10

Strada Cisnădiei nr. 20.

Isac Ascher,

Strada Cisnădiei nr. 20.

